

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 248

гр. Бургас, 23.12.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на двадесет и трети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галина Т. Канакиева

Членове: Кирил Гр. Стоянов
Гергана Ж. Кондова

като разгледа докладваното от Галина Т. Канакиева Въззивно частно наказателно дело № 20222000600278 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.243, ал.7 от НПК

Производството по делото е образувано по частна жалба на адв. Я. Г. К. - повереник на А. М. Н. - майка и наследник на пострадалия М.В.Н., както по въззивна частна жалба подадена лично от А. М. Н. чрез пълномощника си адв. К. от БАК против Определение №1149/23.11.22г. постановено по ЧНД № 1390/2022г. на ОС - Бургас.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност на атакувания съдебен акт и се изразява несъгласие с мотивите на съда да върне жалбата на адв. К.. Твърди, че в жалбата до ОС - Бургас изрично е посочил, че действа като пълномощник на Н., която има право на жалба и изрично му е заявила желанието си да обжалва постановлението на ОП – Бургас за прекратяване на наказателното производство по ДП №292/2019г. по описа на РУ- Карнобат. В подкрепа на последния довод представя нотариално заверена декларация от Н., че го е упълномощила да обжалва от нейно име и за нейна сметка постановлението за прекратяване на наказателното производство. Моли съда да отмени определението на Бургаския окръжен съд по ЧНД№ 1390/2022г. и да върне делото на съда за разглеждане на жалбата по същество.

Представителят на Бургаска апелативна прокуратура дава писмено становище, че и двете въззивни жалби по съществото си са неоснователни, поради което следва да бъдат оставени без уважение. Прокурорът дава становище, че повереникът на Н. не притежава надлежна легитимация на

самостоятелно основание за обжалване на постановление за прекратяване на наказателно производство. Съгласно чл.243, ал.4 от НПК, това право е предоставено на пострадалия и неговите наследници, което те могат да упражнят лично или чрез повереника. Твърди, че жалбоподателката не е била уведомена и към момента не ѝ е връчен по надлежен ред актът, който тя хо закон има право да обжалва. Позицията се на разпоредбата на чл.180, ал.2 от НПК приложима за връчване на на книжа на пострадали лица. Моли съда да потвърди определението на ОС – Бургас, като правилно и законосъобразно.

Бургаският апелативен съд, след като се запозна с въззивните жалби, становището на представителя на Бургаска апелативна прокуратура и материалите по приложеното ДП, намира същите за неоснователни.

Безспорно е установено по делото, че с постановление от 03.11.2022г. прокурор от ОП – Бургас е прекратил наказателно производство по ДП № 292/2019г. по описа на РУ – Карнобат, водено за престъпление по чл.343, ал.1, б. „в“ , вр. чл.342, ал.1 от НК. Указано е връчване на препис от акта на няколко лица, едно от които е и жалбоподателката Н.. Препис от акта е указано да се връчи и на адв. Я. К. в качеството му на повереник на Н.. Срещу постановлението на прокурора е депозирана жалба от адв. К..

Обосновано и законосъобразно решаващият съд е приел, че жалбата, с която е сезиран съдът, е подадена в законоустановения срок, но доколкото неин автор и подател е адвокатът – повереник на пострадало лице, а не самото лице, което той представлява, същата се явява процесуално недопустима.

Спорът по делото е, притежава ли надлежна легитимация повереникът, на самостоятелно основание да обжалва постановлението за прекратяване на наказателното производство. Съгласно разпоредбата на чл. 243, ал. 4 от НПК право да обжалват постановлението за прекратяване на наказателното производство имат обвиняемият, пострадалият или неговите наследници, или ощетеното юридическо лице, като това им право следва да бъде упражнено пред съответния първоинстанционен съд в седемдневен срок от получаване на постановлението. Тълкуването на тази разпоредба налага извода, че повереникът няма самостоятелно право на жалба и това становище се застъпва в съдебната практика. Разширителното тълкуване на тази разпоредба чрез добавяне на повереника в тази група от правоимащи лица, противоречи на разпоредбите в НПК, уреждащи тази правна фигура – съгласно

разпоредбата на чл. 100, ал. 3 от НПК, нормите на чл. 91, 92 и 93 НПК, касаещи защитника, са приложими и за повереника, но правото на защитника да подаде жалба, визирано в чл. 99, ал. 1 НПК, е извън обхвата на препращането. В този смисъл съдат правилно е приел, че касателно правата на повереника в досъдебното производство, вкл. и правото му на жалба, може да се приеме, че те са функция на правата на пострадалия и затова повереникът е ограничен да действа винаги **от името и за сметка** на своя доверител, в рамките на правата и сроковете за упражняването им, предоставени на пострадалия.

Правилна е преценката на съда, че начинът по който е структурирана и подадена жалбата от повереника - от първо лице, единствено число, еднозначно следва да се тълкува като подадена лично от него, а не от пострадалия, чрез неговия пълномощник, поради което се явява и процесуално недопустима.

Обстоятелството, че адв. К. е получил лично препис от постановлението за прекратяване на наказателното производство, като това е отразено на оригинала на самото постановление, не променя факта, че жалбоподателката Н. не е била уведомена. Освен това на същата и към момента не е връчен по надлежен ред акта, който тя по закон има право да обжалва. В този смисъл заявлението, макар и нотариално заверено не може да замести предвидения и разписан в НПК ред удостоверяващ връчване. В разпоредбата на чл.180 от НПК изрично са описани хипотезите, в които е допустимо и законосъобразно връчване на книжа на пострадал, чрез повереник. Настоящата хипотеза не е такава, тъй като на досъдебното производство няма конституирани нито частни обвинители, нито граждански ищци. За връчване на пострадали лица намират приложение единствено нормите на чл.180, ал.2 и ал.3 от НПК.

Предвид изложеното, решаващият съд правилно е приел, че следва да върне жалбата, като процесуално недопустима и да прекрати съдебното производство. Съдът правилно е приел, че съгласно разпоредбата на чл.323, ал.1, т.3 от НПК, която по аналогия следва да се приложи в настоящия случай, съдът е длъжен да върне жалбата, а не да я остави без движение, ако установи, че същата е подадена от лице, което няма право на жалба.

Правилна е констатацията на съда, че въпреки прекратяването на

съдебното производство, пострадалата А. Н. все още разполага с възможност да защити законните си права и интереси, като обжалва прокурорското постановление за прекратяване на наказателното производство.

Мотивиран от горното, апелативният съд намира определението на Бургаския окръжен съд за правилно и законосъобразно, поради което същото следва да бъде потвърдено.

Ето защо и

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение №1149/23.11.2022 год. постановено по ЧНД № 1390/2022 год. по описа на Бургаския окръжен съд.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____